

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
28 травня 2013 р., вівторок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Володимир Рибак: «Це вже не парламент «кнопкодавів» "Голос України"3

Голова Верховної Ради України В.Рибак в інтерв'ю групі журналістів, акредитованих у парламенті, розповів про особливості роботи нинішнього складу парламенту, проаналізував роботу своїх колег протягом майже півроку і розповів про свою ініціативу — затвердити перспективний план законодавчих робіт і ухвалити пакет соціально-економічних законопроектів на основі передвиборних обіцянок народних депутатів.

Журналісти войдуть в комітети Александр Радчук, "КоммерсантЪ" (Украина)4

Парламентская оппозиция предлагает Верховной Раде расширить права журналистов в части беспрепятственного доступа на заседания парламентских комитетов. Соответствующие изменения в закон "О комитетах Верховной Рады" депутаты намерены внести сегодня. Однако представители Партии регионов считают инициативу оппозиции преждевременной.

Дух "Свободы" Вячеслав Хрипун, "КоммерсантЪ" (Украина).....5

Народные депутаты партии "Свобода" намерены расширить права национальных меньшинств в Украине. Им, в частности, предлагается разрешить формировать местные советы по национальному признаку в случае, если в составе местных советов будет не менее 30% депутатов определенной национальности. По мнению авторов, это позволит избежать проявлений сепаратизма. Вместе с тем представители нацменьшинств довольны и существующими правами.

Инна Богословская уходит из политики? Тарас Козуб, "Комсомольская правда в Украине".....6

Об уходе одного из опытных украинских политиков из, собственно, публичной деятельности заговорили в понедельник. Поводом послужила видеозапись последнего эфира передачи "Шустер Live", которая разошлась по Интернету - на ней Инна Германовна чересчур эмоционально "распекает" украинскую действительность.

Леся Оробець: «Українській владі важко буде реформувати сфери, на яких тримається її корупційність та реакційність» Журнал "Український тиждень"7

Підписувати угоду з Україною чи почекати? Це питання гостро обговорювалося на засіданні Комітету закордонних справ Європарламенту в Страсбурзі. Депутат від «Батьківщини» Л.Оробець була одною з тих, кого запросили представити на цьому заході позицію української опозиції. Вона розповіла про можливість виконати вимоги ЄС на рівні українського парламенту та про перешкоди на цьому шляху.

Консорциум на двоих Татьяна Ивженко, «Независимая газета»8

Украина и Россия вышли на финишную прямую в подготовке проекта двустороннего газотранспортного консорциума. Так в Киеве комментируют состоявшуюся в воскресенье пятичасовую рабочую встречу президентов Путина и Януковича, официальной информации о

котрої вчора не було. Секретний режим підготовки і тайні переговори ув'язуються з можливістю скорого сюрпризу наподоби харківських уголок.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

День миротворця: Ух ты! Дайте два! ForUM.....	10
В.Наливайченко: "Наша фракція підтримала постановлення об утворенні Дня українських миротворців. Чому? Суттєво існує потреба привернути увагу в першу чергу органів місцевих властей до потреби соціального забезпечення людей, які від імені України беруть участь в миротворчих операціях".	
Фінансова алхімія з векселями Главком	12
В.Суслов: "Законопроект 2845, який уже готов до другого читання, містить норму, що фінансовий банківський вексель – це цінна бумага, яка встановлює зобов'язання банку оплатити по цьому векселю, а фінансовий казначейський вексель - це цінна бумага, яка встановлює зобов'язання центрального органу виконавчої влади (казначейства) оплатити по векселю".	
Імператор всьох України From-UA	13
Успішний політик і бізнесмен, мільярдер, батько чотирьох дітей і чоловік красивої жінки П.Порошенко явно незадоволений життям. Це чітко відчувається по всіх фотографіях, крім постановочних. Спитують, чому йому ще хочеться? Чому він завжди сумний і як би обізнаний? А, власне, чому "як би"?	
БЛОГИ	
Сергій Міщенко: «Державна Концепція розвитку аеропортів - це концепція "дерибану" кореспондент.net.....	15
Влада взяла чіткий курс на «прихватування» ключових аеропортів країни – "Бориспіль", "Львів", "Донецьк", "Одеса", "Харків" і "Сімферополь". Хоча, деякі з них і так вже у приватних руках.	
Інна Богословська: «Моя мета – наблизити українську політику до європейських стандартів» pravda.com.ua	16
Я хочу, щоб мої діти і внуки жили тут, щоб Україна по-справжньому була європейською країною. Тому я в політиці і ніяких інших варіантів для себе не розглядаю.	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
У Кабміні чекають на результати домовленостей щодо використання ГТС 5 канал, Час новин	16
Генпрокуратура розслідує кримінальну справу про зловживання службовим становищем посадовцями Міністерства охорони здоров'я ICTV, Факти.....	
Київ готовий поступитися Москві контролем над магістральними газопроводами в обмін на газову знижку Канал Business, Новини	18
Пальне в Україні ближчим часом не дорожчатиме ТРК "Ера", Підсумки	
В Брюсселі знову обговорювали можливість підписання асоціації Інтер, Деталі	18
Прес-служби президентів нічого і не повідомили ТРК "Україна", События	
Бюджетники та пенсіонери незабаром можуть залишитися без своїх грошей ТВі, Сьогодні.....	19
Ірина Герасенко: «Президент і прем'єр роблять вигляд, ніби 18 травня нічого не відбулося» Радіо Свобода, Ваша Свобода	
	20

**Володимир Рибак: «Це вже не парламент «кнопкодавів»
"Голос України"»**

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак в інтерв'ю групі журналістів, акредитованих у парламенті, розповів про особливості роботи нинішнього складу парламенту, проаналізував роботу своїх колег протягом майже півроку і розповів про свою ініціативу — затвердити перспективний план законодавчих робіт і ухвалити пакет соціально-економічних законопроектів на основі передвиборних обіцянок народних депутатів.

Виборці чекають результатів. Відповідаючи на запитання журналістів, Володимир Рибак зазначив, що особливості роботи нинішнього складу парламенту обумовлені обранням депутатського корпусу за змішаною виборчою системою, а також відсутністю парламентського досвіду у двох третин нових депутатів.

За словами Голови Верховної Ради, перша сесія через зриви засідань і блокування парламентської трибуни була нерезультативною, депутати розглянули лише 40 питань. «Система виборів наклала відбиток на парламент. Прийшли нові обранці. Але я як Голова Верховної Ради повинен поважати вибір українців і поважати народних депутатів, які представляють наших виборців», — наголосив керівник парламенту.

Серед питань, що їх розглянуто на нинішній сесії, В. Рибак назвав важливі законопроекти, ініційовані Президентом України, які спрямовані на європейську інтеграцію. До того ж, зазначив він, ці закони підтримали як більшість, так і опозиція.

На другій сесії, за його словами, депутати почали прислуховуватися один до одного, комітети стали майданчиком для дискусій. «У парламенті треба, щоб усі політичні сили чули один одного. У Верховну Раду прийшли політичні сили-антагоністи — крайні праві і крайні ліві», — зазначив він і додав, що це також позначилося на роботі єдиного законодавчого органу.

В.Рибак нагадав, що під час парламентської кризи запропонував усім фракціям Верховної Ради згадати свої передвиборчі обіцянки і трансформувати їх у спільні соціально-економічні законодавчі акти. У цьому контексті він заявив про необхідність постійного спілкування депутатів з виборцями для того, щоб з урахуванням потреб і пропозицій громадян розробити і затвердити перспективний план законодавчої роботи на час роботи парламенту нинішнього скликання. «Не може парламент працювати хаотично, не можуть працювати тільки слідчі комісії», — переконаний він.

«Ось програма Всеукраїнського об'єднання «Свобода»: «Головною метою Всеукраїнського об'єднання «Свобода» є побудова могутньої української держави на засадах соціальної і національної справедливості. Держави, яка посяде гідне місце серед провідних країн світу». Давайте, кажу, берімо вашу програму, подивимося законопроекти і будемо виконувати. Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»: «Маємо план, як зробити життя людини гідним і забезпечити європейський вибір». Давайте! Давайте це робити через закони», — підкреслив Володимир Рибак.

За майже півроку, за його словами, вже намітилися позитивні зрушення: і більшість, і опозиція одностайно голосували з багатьох питань. «Це вже не парламент «кнопкодавів», як справедливо журналісти називали Верховну Раду, депутати припинили голосувати один за одного. І я неодноразово казав: допомогли в цьому журналісти. Вони порушили це питання. Показали, що такий законодавчий орган не потрібен, коли половина депутатського корпусу не ходить на сесійні засідання, а інші голосують, ніби грають на піаніно», — зауважив Голова Верховної Ради.

В.Рибак підкреслив, що потрібен був час, аби депутати усвідомили необхідність конструктивної роботи. Нині, зазначив він, парламентарії «стали прислуховуватися один до

одного, чути Голову Верховної Ради», запрацювали комітети, розглянуто 200 питань із 1300, внесених усіма суб'єктами законодавчої ініціативи.

Місцеве самоврядування. Голова Верховної Ради України наголосив, що народні депутати України не мають втручатись у роботу органів місцевого самоврядування, які обираються територіальними громадами і є одним з головних інститутів системи управління, незалежним від центральної влади.

Верховна Рада, підкреслив він, має ухвалювати закони, які створюватимуть умови для виконання місцевою владою своїх функцій. В. Рибак зазначив, що парламентарій не може силою «відчиняти двері, ламати, зрізати, сісти в президію» будь-якого органу місцевого самоврядування, оскільки такі дії є порушенням Конституції, законів та Європейської хартії місцевого самоврядування.

«Я ніколи не підтримаю тих депутатів, які так поводитимуться з органами місцевого самоврядування», — підсумував В.Рибак.

Події 18 травня. Відповідаючи на запитання журналістів щодо подій у Києві 18 травня, Голова Верховної Ради України заявив, що мітинги й акції повинні відбуватися мирно, а їх організатори — нести відповідальність за людей, які беруть у них участь.

«Привели людей на мітинг — зробіть усе, щоб це була мирна акція», — зазначив В. Рибак. «А як вона може бути мирною, якщо на неї принесли ножі, балончики, почали бити журналістів? — запитав він. — Такого немає в жодній державі, щоб так нахабно били жінку-журналіста». На переконання керівника парламенту, такі дії — з якого б боку вони не робилися — підлягають осудженню, і ті, хто вчинив протиправні дії, повинні бути покарані.

Голова Верховної Ради зазначив, що люди мають право обстоювати свої інтереси, виходячи на мітинги та демонстрації. Але завдання організаторів таких акцій та правоохоронних органів — докласти усіх зусиль до того, щоб такі заходи відбувалися мирно: «Нехай лідери, які виступають, подивляться в очі учасникам. І міліції, і організаторам треба зробити, щоб акції проходили мирно і всі поверталися додому. Треба, щоб влада чула людей і робила з цього висновки».

Плани. До завершення роботи другої сесії залишилося три пленарних тижні. З огляду на це Голова Верховної Ради повідомив, що треба розглянути близько 20 соціальних урядових законопроектів стосовно підвищення пенсій, заробітної плати тощо. Загалом, за його словами, народні депутати планують протягом трьох тижнів обговорити 150 законів. А перед тим як розійтися на канікули, парламентарії працюватимуть у комітетах і з виборцями, аби їхні прохання і побажання трансформувати у відповідні законопроекти. «Верховній Раді треба сконцентрувати увагу на прийнятті законів і виконати свою місію вищого законодавчого органу держави. Я вірю, що так і буде», — резюмував Володимир Рибак.

Володимир Рибак:

«Кожен депутат має висловлювати свою точку зору. А всі депутати можуть разом обговорювати. У нашій державі все є, а землі такої немає в багатьох країнах. Люди хочуть краще жити. Від того, як ми сьогодні спрацюємо, залежить майбутнє. Я хочу, щоб майбутнє було значно кращим. Я на це націлюю колег. Іншого шляху немає».

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=293111>

Журналисты войдут в комитеты

Александр Радчук, "Коммерсантъ" (Украина)

Вчера в распоряжении "Ъ" оказался текст законопроекта "О внесении изменений в закон "О комитетах Верховной рады" (относительно доступа средств массовой информации на заседания комитетов Верховной Рады)", подготовленного народным депутатом Павлом Ризаненко (УДАР), но еще не зарегистрированного в парламенте. Депутат предлагает открыть аккредитованным журналистам свободный доступ в здания парламентских комитетов, куда представители СМИ могут проходить только с разрешения народных депутатов или аппарата Верховной Рады.

"На заседаниях комитетов, как и на заседаниях Верховной Рады, рассматриваются законопроекты. Но часто главы комитетов используют нормы закона таким образом, чтобы не пускать журналистов на свои заседания, даже если они являются открытыми",— заявил Ризаненко.

Напомним, действующий закон о парламентских комитетах разрешает журналистам присутствовать на заседаниях только с разрешения руководства комитета. "На практике эта норма ошибочно трактуется как разрешительная. Она противоречит установленным принципам гласности и открытости и нарушает права представителей средств массовой информации, которые закреплены в ст. 25 закона "Об информации",— пояснил автор законопроекта. В документе предлагается законодательно закрепить право журналистов присутствовать на открытых заседаниях комитетов, а также снять любые разрешительные нормы на проведение звукозаписи, видеозаписи и трансляции заседаний.

Впрочем, законопроект снимает не все ограничения для СМИ. В законе "О комитетах Верховной Рады" остается норма о закрытом заседании комитета, на котором не имеют права присутствовать журналисты. "Я не вижу причин, которые помешали бы данному законопроекту стать законом",— уверен Ризаненко.

Союзники партии УДАР по оппозиции намерены поддержать законопроект. "Такой закон необходимо принять, чтобы представители СМИ не зависели от различных трактовок относительно их доступа на заседания комитетов",— считает народный депутат Юрий Стець. "Фракция "Свобода" поддержит данный законопроект, поскольку деятельность народных депутатов должна быть максимально открытой как в сессионном зале, так и во время работы в комитетах",— сказал народный депутат Игорь Мирошниченко.

Представители парламентского большинства не исключают, что законопроект может быть принят. "Не всегда комитеты проводят свои заседания в приспособленных для этого помещениях. Иногда бывает так, что физически отсутствует место для представителей СМИ,— заявил народный депутат Александр Голуб. — Однако в остальном, я думаю, фракция Компартии может поддержать данный законопроект".

В Партии регионов отнеслись к инициативе коллег с осторожностью. "Я не против присутствия СМИ на заседаниях комитетов, однако иногда это может только навредить решению вопроса",— считает глава комитета по вопросам регламента, депутатской этики и обеспечения деятельности Верховной Рады Владимир Макеенко. По его мнению, преждевременное разглашение информации по важным законопроектам может помешать их принятию большинством народных депутатов в сессионном зале. "Кроме того, заседания некоторых комитетов следует проводить в закрытом режиме, так как речь идет о вопросах национальной безопасности",— уверен Макеенко.

<http://www.kommersant.ua/doc/2198944>

Дух "Свободы"

Вячеслав Хрипун, "Коммерсантъ" (Украина)

Законопроект о внесении изменений в закон "О национальных меньшинствах Украины", принятый в 1992 году, подготовили четыре народных депутата партии "Свобода". Закон 1992 года гарантирует национальным меньшинствам право на национально-культурную автономию, обучение на родном языке, развитие культурных традиций, а также право избирать и быть избранными в органы власти. Оппозиционеры, впрочем, считают, что этого недостаточно. В законопроекте они предлагают считать "национальными меньшинствами" граждан Украины— представителей народа, отличающегося от остального населения своим языком, культурой и традициями и проживающего на территории Украины с 22 января 1918 года — даты провозглашения независимости Украинской Народной Республики.

Как пояснил один из авторов законопроекта, заместитель Председателя Верховной Рады Руслан Кошулинский, в этот день Центральная Рада приняла закон, который предоставлял национально-персональную автономию "великорусской, еврейской и польским нациям", а

белорусской, чешской, молдавской, немецкой, татарской, греческой и болгарской нациям давал возможность пользоваться правом автономии при условии подачи заявления, подписанного "не менее чем 10 тыс. граждан УНР". Похожий закон был принят и в Западно-Украинской Народной Республике.

Законопроект "Свободы" относит к нацменьшинствам белорусов, болгар, армян, гагаузов, греков, евреев, караимов, крымских татар, крымчаков, молдаван, немцев, поляков, ромов, русских, румын, сербов, словаков и венгров. Другие народы могут получить статус нацменьшинств, направив в парламент обращение, подписанное не менее чем 10 тыс. их представителей. "Мы предлагаем ввести принцип "исторической временной квоты" — времени пребывания соответствующего народа на территории страны, необходимого для получения статуса национального меньшинства. Эта практика используется в Европе, например, в Венгрии и Польше, где такой период составляет 100 лет. Мы предлагаем взять точкой отсчета 1918 год", — пояснил Кошулинский. По его словам, представители нацменьшинств смогут указывать в паспортах и других свидетельствах об актах гражданского состояния свою национальность.

Законопроект предусматривает возможность формирования органов местного самоуправления по национальному признаку. Для этого необходимо решение депутатов местного совета, если в его составе присутствует не менее 30% представителей определенной национальности. Кроме полномочий местных советов, такие структуры смогут представлять интересы нацменьшинств в отношениях с органами власти, устанавливать национальные праздники, получать финансовую помощь из госбюджета на культурное развитие. "Это позволит успешно интегрировать нацменьшинства в общество, а также избежать проявлений сепаратизма", — полагает господин Кошулинский.

Один из авторов закона "Об основах государственной языковой политики" (этот закон расширяет возможность применения языков нацменьшинств) народный депутат Вадим Колесниченко считает инициативу оппозиционеров популистской. "Это заигрывание с национальными меньшинствами и демонстрация демократизма перед Европой и населением страны. Законопроект противоречит Конституции, которая не предусматривает формирование органов власти по национальному признаку", — сказал Колесниченко.

Не желают изменений и представители национальных меньшинств. "Я не стал бы смешивать функции органов местного самоуправления с полномочиями органов нацменьшинств, поскольку существуют вопросы, касающиеся всего населения, живущего на определенной территории. В целом закон 1992 года нас вполне устраивает", — заявил депутат Закарпатского областного совета Василий Брензович (Партия венгров Украины). Схожего мнения придерживаются и представители других оппозиционных фракций Рады. "Действующий закон вполне адекватен, думаю, что он полностью устраивает национальные меньшинства и обеспечивает им комфортное развитие", — рассказал председатель комитета Верховной Рады по вопросам прав человека, национальных меньшинств и межнациональных отношений Валерий Пацкан (УДАР).

<http://www.kommersant.ua/doc/2198913>

Инна Богословская уходит из политики? *Тарас Козуб, "Комсомольская правда в Украине"*

В желании покинуть Раду ее заподозрили после выступления о жизни молодежи в прямом эфире.

Об уходе одного из опытных украинских политиков из, собственно, публичной деятельности заговорили в понедельник. Поводом послужила видеозапись последнего эфира передачи "Шустер Live", которая разошлась по Интернету - на ней Инна Германовна чересчур эмоционально "распекает" украинскую действительность.

- Молодые люди не хотят читать книги, сидят в Интернете на сайтах для взрослых - а их родители не могут с этим справиться. Мир сходит с ума, покупается все! - И трагедия в том, что

это не только у нас, - буквально расплакалась депутат в прямом эфире. - А пацаны, которые заканчивают школы? Они же понимают, что завтра будут без работы. Поэтому и лезут в драки, зарабатывают. Жизнь собачья!

Произнеся тираду, депутат покинула зал. Тем же вечером появились сообщения о ее желании положить партбилет на стол, выйти из фракции Партии регионов и в принципе сложить мандат народного депутата. Мол, ситуация вокруг событий 18 мая стала последней каплей и практически не оставила ей никакого выбора. Но оказалось, что Инна Богословская просто перенервничала в студии - а отказываться от депутатства не намерена.

- Ее эмоциональная реакция в студии - то, что накопилось после последних событий, митингов, - рассказали в пресс-службе Богословской. - Заявлений она не писала, ни о выходе из партии, ни о желании покинуть Раду.

К слову, упоминания о намерении уйти из политики нет и на персональном сайте депутата.

<http://kp.ua/daily/280513/395927/>

Леся Оробець: «Українській владі важко буде реформувати сфери, на яких тримається її корупційність та реакційність»

Журнал "Український тиждень"

Підписувати угоду з Україною чи почекати? Це питання гостро обговорювалося на засіданні Комітету закордонних справ Європарламенту в Страсбурзі. Депутат від «Батьківщини» Леся Оробець була одною з тих, кого запросили представити на цьому заході позицію української опозиції. У розмові з Тиждень.ua вона розповіла про можливості виконати вимоги ЄС на рівні українського парламенту та про перешкоди на цьому шляху.

Леся, Ви взяли участь у засіданні Комітету з питань закордонних справ Європарламенту, що відбувся у Страсбурзі. Які висновки Ви зробили для себе з цього заходу? Наскільки країни ЄС готові укласти угоду з Україною?

- Засідання Комісії повністю було присвячено дискусії: варто чи ні підписувати з Україною угоду про асоціацію. Виступали польські, британські, португальські та багато інших депутатів з різних країн, які підтримують партнерство з нами. Але декілька виступів були скептичними. Сергій Власенко та німецький депутат Ельмар Брок воліли жорстко прив'язати підписання угоди до припинення політичних переслідувань. Ми ж з Ростиславом Павленком з партії УДАР наголошували на тому, що Януковичі приходять і уходять, а Росія залишиться сусідньою з Україною державою завжди. І депутати від більшості вже пропонували проголосувати в Раді фактичну здачу українського газогону. Отже, Україна довго не зможе залишатися нейтральною. Якщо вона не наблизиться до Європейського Союзу, неминуче наступного року вона вступить до Митного союзу з Росією. Такої перспективи важливо уникнути.

Позиція "угода про асоціацію має бути підписана" - це не позиція Лесі Оробець чи Ростислава Павленка. Перш за все, це позиція більшості українського народу. По-друге – всі демократичні політичні лідери України висловлюються за підписання угоди у листопаді. Про це неодноразово казали Юлія Тимошенко, Арсеній Яценюк, про це написав у листі Віталій Кличко. По-третє – лише активізація євроінтеграційних процесів є запорукою звільнення політичних в'язнів, як доводить справа Луценка. З останніх заяв Юлії Тимошенко чітко видно – вона розуміє, що лише рух України до Європи зупинить політичне гоніння її та її найближчого оточення. Її позиція : Україна має бути в Європі, підписати угоду про асоціацію якнайшвидше.

Секретар Венеціанської Комісії Томас Маркерт заявив на засіданні в Страсбурзі, що не бачить з боку Києва достатньо політичної волі до здійснення реформи судочинства. Як депутат ВР, як Ви оцінюєте перспективи виконання усього "списку Фюле" - 11 вимог від Європейського Союзу, які Україна має виконати до листопада?

- Найскладніше українській владі буде здійснити реформування тих сфер, на яких тримається її корупційність та реакційність – демократизувати виборче законодавство,

зупинити політичні переслідування, реформувати прокуратуру, міліцію, надати реальну самоврядність та незалежність судам, провести публічну та відкриту дискусію щодо конституційних змін. Тут без постійного тиску з боку ЗМІ, суспільства та наших партнерів з ЄС нічого не відбудеться. У інших сферах, там де більше маневру на полі опозиції, а саме: ініціювання законодавчих змін, - вже нині є зрушення. Наприклад, ухвалено кілька ключових законів у сфері боротьби з корупцією. Вони були ініційовані Віктором Чумаком, Павлом Петренком та відповідним комітетом ВРУ. Тому чи вдасться виконати всі вимоги до листопада – питання відкрите, бо виконати те, що відкладалося роками, та ще за умов бажання влади скоріше імітувати діяльність, ніж справді діяти, дуже важко. Але, за умов суспільного тиску, за умов законодавчої активності опозиції (ми лише в квітні-травні зареєстрували понад десяток законопроектів, які стосуються вимог Фюле у тому чи іншому напрямку), за умов постійного наголошування наших партнерів з ЄС про європейські перспективи України – ми маємо шанс показати по кожному з пунктів суттєвий прогрес.

На засіданні був присутній Штефан Фюле. Чи брав він слово? Чи появилася у Вас якась нова інформація про позицію Брюсселя стосовно України?

- Єврокомісар Фюле не виступав. Загалом у Європі є практика, що представники виконавчої влади на законодавчих зборах більше слухають і відповідають на питання. Не те що у нас! Але під час і після засідання він дуже активно спілкувався з різними делегаціями, переконуючи, що Україні треба дати шанс, і вона себе покаже. До української делегації він підійшов після зустрічі і подякував за отримання чіткого посилу про те, що ми хочемо підписання угоди. Так виглядає, що добитися такого посилу від влади він ніяк не може. Щодо позиції Брюсселя стосовно України – м'яч на нашому полі. Якщо ми покажемо дієве бажання підписати угоду, покажемо рух у напрямку виконання вимог - у україноскептиків не буде аргументів щодо непідписання.

Ви запропонували систему індивідуальних санкцій для українських можновладців, які не дотримуються правових стандартів і є перешкодою до повноцінного партнерства з ЄС. Чи маєте враження, що євродепутати Вас почули? А високі брюсельські чиновники?

- Насправді про можливість санкцій першою заговорила не я – це позиція, власне, євродепутатів, зокрема пана Ельмара Брока. Пригадуєте, він припустив таку можливість щодо Кузьміна та інших виконавців політичної розправи над Тимошенко та Луценко? Я лише підтвердила, що це може бути справді дієвим механізмом, бо, забираючи своєю діяльністю, європейську перспективу в українського народу, наші корупціонери вже давно інтегрувалися в Європу на індивідуальному рівні, пересиливши туди власні родини, влаштувавши дітей у європейські школи та університети, вклавши корумповані гроші в європейські банки. Тому, якщо їм закрити доступ до цього всього, вони це відчують дуже гостро.

<http://tyzhden.ua/Politics/80389>

Консорциум на двоих

Татьяна Ивженко, «Независимая газета»

Украина и Россия вышли на финишную прямую в подготовке проекта двустороннего газотранспортного консорциума. Так в Киеве комментируют состоявшуюся в воскресенье пятичасовую рабочую встречу президентов Путина и Януковича, официальной информации о которой вчера не было. Секретный режим подготовки и тайные переговоры увязываются с возможностью скорого сюрприза наподобие харьковских соглашений. Только теперь речь идет о снижении цены на газ для Украины в обмен на доступ «Газпрома» к контролю над стратегической украинской газотранспортной инфраструктурой.

Руководитель Международного института демократий Сергей Таран сказал: «Ни одна украино-российская встреча на высшем уровне никогда не обходилась без обсуждения газового вопроса. Но обычно пресс-службы хоть одной строкой указывали эту тему переговоров, а сейчас – вообще тишина. Возможно, учитывая все прежние безуспешные попытки договориться, стороны решили не выносить на публику новости, которые снова могут быть истолкованы как безрезультатные итоги встречи. Или, напротив, уже обо всем договорились, но

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

ввиду политической сложности вопроса предпочли не раскрывать карты до момента подписания документов».

Как известно, в газовой сфере Украина и Россия нашли компромисс еще к концу прошлого года: в декабре посол РФ Михаил Зурабов сообщил, что стороны готовят проект двустороннего газотранспортного консорциума, в рамках которого может быть снижена цена на газ для Украины. Но в феврале в ситуацию вмешался Евросоюз, представители которого заявили о заинтересованности выступить третьим участником консорциума. За это Украине в очередной раз посулили финансирование модернизации газотранспортной системы (ГТС), а также пообещали поддержку в переговорах с «Газпромом» о снижении цены на газ.

Но с тех пор европейская сторона не предприняла конкретных шагов, подкрепляющих ее заявление о намерениях, сетуют в Киеве. Эксперт Института энергетических стратегий Юрий Корольчук отметил: «ЕС, похоже, самоустранился от решения вопроса о будущем ГТС Украины. Проще говоря, ЕС уходит по-английски, не прощаясь». Он считает, что в итоге консорциум будет двусторонним.

Проблема в том, что российская сторона требует от Украины гарантий, чтобы обезопасить себя от возможных политических рисков. А этот вопрос увязан с правами собственности на ГТС: на сегодня вся стратегическая инфраструктура рядом законов закреплена в госсобственности, даже компания «Нафтогаз» и ее дочерние структуры управляют ею, не владея.

В конце апреля правительство передало в Верховную Раду законопроект, предполагающий внесение изменений в законодательство и снимающий запрет на приватизацию магистральных газопроводов и подземных газовых хранилищ. Оппозиция, как и прогнозировалось, выступила категорически против, обвинила власть в предательстве национальных интересов и призвала граждан к участию в акциях протеста. Партия регионов 20 мая неожиданно решила отложить рассмотрение вопроса. Юрий Корольчук объяснил это нежеланием демонстрировать противостояние в Верховной Раде – с боями и блокированием трибуны – Евросоюзу, который именно сейчас принимает решение о том, подписывать ли с Украиной в ноябре соглашение об ассоциации.

Политолог Сергей Таран считает, что у Партии регионов было и есть достаточно возможностей, чтобы, несмотря на противодействие оппозиции, принять важный для власти закон: «Они, когда хотят, проводят заседания вне стен Верховной Рады, принимают законы, которые Глава государства не отказывается подписывать. Могли бы и вопрос о приватизации ГТС так провести». Эксперт полагает, что соратники президента Украины, зная о готовящейся встрече Януковича и Путина, решили приберечь козырь. «Никто ведь не знает, что готовится. Президент Янукович в марте заявлял, что стратегическую инфраструктуру передадут в аренду, но она останется в госсобственности. Теперь, по слухам, обсуждается возможность поделить право собственности на ГТС и хранилища пополам, между украинским участником будущего консорциума и «Газпромом». Форматы могут быть самыми разными», – отметил он.

Эксперт по энергетическим вопросам Валентин Землянский сомневается, что отложенный законопроект мог стать предметом торга на президентских переговорах. «Надо понимать, что без отмены запрета на приватизацию газопроводов и хранилищ никакие переговоры вообще не могут продвигаться. Потому что невозможно говорить ни о форматах консорциума, ни о его юридическом оформлении», – отметил он, уточнив, что соглашение о консорциуме – целый пакет договоров. «В этом проекте должны быть увязаны и новые соглашения об условиях поставок газа в Украину и транзита по ее территории, и закачка газа в хранилища, и многое другое», – пояснил эксперт.

В Киеве считают, что позиция украинской стороны на переговорах сейчас усилилась. Эксперты напоминают, что еще в марте Премьер-министр Николай Азаров предупредил российское руководство о возможности потери украинского газового рынка. «Сейчас цена на газ, который мы покупаем в России, составляет 530 долларов за тысячу кубометров. Таких цен на рынке нет. Более того, это вынудило нас значительно сократить потребление газа. А выгодно это «Газпрому»? Мы же и дальше будем сокращать. По сути, «Газпром» теряет крупнейшего покупателя. Вот тут надо взвесить: у вас либо есть возможность больше продать товара по

более низкой цене, либо меньше, но по высокой. Что для вас более выгодно – посчитайте сами».

С тех пор Украина, несмотря на недовольство руководства «Газпрома», нарастила объемы импорта газа из Германии. И взяла курс на дальнейшее сокращение российских поставок. Примечательно, что накануне встречи Януковича и Путина был обнародован утвержденный в апреле прогнозный баланс газа на текущий год. В документе указан рекордно низкий показатель закупки газа у «Газпрома» – 18 млрд. куб. м. Эксперт по энергетическим вопросам Александр Гудыма сказал агентству УНИАН, что такой план – это не реальные намерения, а способ давления на «Газпром»: «Другого варианта, как запугивать Москву сокращением потребления газа, нет. Все это делается для того, чтобы «Газпром» пошел на уступки».

За несколько дней до встречи президентов Украины и РФ президент Российского газового общества Валерий Язев заявил, что не исключает уступок Украине в цене на газ в случае, «если появится возможность утраты контракта». Он пояснил: «Рынки жалко терять, и никто не говорит, что это хорошо. Но если будут препятствия непреодолимой силы, кто ж их перепрыгнет. Это переговорный процесс, это бизнес и риски. Я одобряю «Газпром», что он, сколько может, держит высокую цену и получает нормальную прибыль, а если появляется возможность утраты контракта, тогда чуть-чуть уступят в цене».

В Киеве отмечают, что ситуация в газовых отношениях давно стала предкризисной. Разрешить ее возможно либо путем создания двустороннего консорциума, либо обращением в Стокгольмский арбитражный суд. Судя по тайным переговорам Януковича и Путина, которые, как ожидается, продолжатся сегодня в Астане, в Киеве полагают, что стороны избрали «мирный вариант».

Политолог Сергей Таран отметил: «Скоро мы можем стать свидетелями неожиданного подписания очередного пакета соглашений, который, как и в 2010 году, будет назван прорывом. Сейчас нельзя судить, насколько выгодными будут эти договоренности, позволят ли они улучшить украинно-российские отношения. Но можно точно сказать, что на имидж украинской власти внутри страны они повлияют негативно. Ведь за что сидит Тимошенко? За превышение полномочий, выраженное в том, что она в момент подписания газовых контрактов 2009 года нарушила процедуру, писала указания от руки, не согласовывая свои действия с правительством. А что сейчас делает президент? Экстренно ездит в Россию на деловые переговоры, вообще никого не посвящая в их суть, что-то обсуждает с лидером другого государства, о чем-то договаривается. Никаких процедур нет и в помине. В политическом смысле это очень опасная ситуация».

http://www.ng.ru/cis/2013-05-28/6_konsorcium.html

Інтернет-ЗМІ

День миротворца: Ух ты! Дайте два! *ForUM*

Украинских миротворцев ждет два праздника. Международный день миротворцев ООН – 29 мая. И День украинских миротворцев – 15 июля.

Праздновать эти дни в нашей стране есть кому. Только по данным Министерства обороны, за 20 лет миротворческой деятельности более 35 тысяч военнослужащих Вооруженных сил Украины участвовали в международных миротворческих операциях. За этот период украинцы успели поучаствовать в международных миссиях ООН на территории Ливана, Ирака, Афганистана, Анголы, Либерии, Сьерра-Леоне, Конго, Кот-д'Ивуара, Судана, Грузии, бывшей Югославии и других стран. Но в миссиях участвуют и представители МВД, и медики, и другие специалисты. Что касается первого праздника, то он учрежден в 2002 году Генеральной ассамблеей ООН. И 29 мая выбрано не случайно: в этот день в 1948 году Совет Безопасности ООН основал первую миссию по поддержанию мира. В нашей стране, с учетом весомого

вклада Украины в поддержание стабильности в регионах планеты, а также в поддержку решения Генеральной ассамблеи ООН, этот праздник утвержден Указом Президента Украины от 30.04.2003 № 374/2003, и отмечается ежегодно.

Отдельный, украинский День миротворца установлен всего лишь неделю назад. 21 мая 2013 года Верховная Рада постановила: 15 июля – День украинских миротворцев. Он будет отмечаться на государственном уровне.

Тем не менее, возникает вопрос, зачем украинским миротворцам целых два праздника, и насколько достойно они выглядят на фоне коллег из других стран, финансирование армий которых в разы больше, чем в Украине? Об этом ForUm спросил у знающих людей.

Валентин Наливайченко, народный депутат Украины, фракция «Удар»:

– Наша фракция поддержала постановление об учреждении Дня украинских миротворцев. Почему? Существует необходимость привлечь внимание в первую очередь органов местных властей к необходимости социального обеспечения людей, которые от имени Украины принимают участие в миротворческих операциях.

Хочу также напомнить: миротворцы – это военные, сотрудники Министерства внутренних дел, медики, представители разных технических отраслей. Это очень большое количество людей, которые своим трудом, знаниями, героизмом, а порой и жизнью устанавливают мир в разных регионах планеты. Эти люди должны иметь достойный статус, признание и обеспечение.

Кроме того, необходимо, чтобы в украинской армии, медицине, науке, на предприятиях, которые производят военную технику, оснащение и др., были те же стандарты, которые уже признаны в мире. В первую очередь, это стандарты оплаты труда, социального и пенсионного обеспечения.

Считаю, также нужно усовершенствовать законодательство о денежных надбавках участникам боевых действий, распространить его действие на медиков и гражданский персонал, на всех людей, которые принимали участие в миротворческих операциях под эгидой ООН. Задача государства сделать это.

Александр Голуб, народный депутат Украины, фракция КПУ:

– Постановление ВРУ об учреждении дня именно украинских миротворцев было поддержано нашей фракцией, поскольку оно касается непосредственно тех людей, которые выполняли свой воинский долг под эгидой ООН, а иногда и без нее.

Участие украинских военных в миссиях довольно часто – единственная возможность заработать и получить реальный воинский опыт. Но участники этих операций теряют здоровье и жизнь. И мы посчитали необходимым учредить День украинских миротворцев.

Что касается уже существующего праздника, Международного дня миротворцев ООН, то он какой-то общий, не близкий, не родной, и по большому счету, его никто не празднует.

Анатолий Гриценко, народный депутат Украины, фракция ВО «Батьківщина»:

– ВР-6 существенно подняла денежное содержание миротворцев. И оно теперь намного выше, чем у остальных военнослужащих. Сегодня оно достаточное для того, чтобы у людей была мотивация повышать свою профессиональную подготовку и достойно представлять Украину за рубежом.

На самом деле и в Минобороны, и в МВД существует большая очередь из желающих попасть в миссию. Мотивы: посмотреть мир, повысить свой профессиональный уровень, изучить языки. И не последний фактор – денежное обеспечение. Считаю, что в будущем можно будет поднимать вопрос об увеличении денежного содержания миротворцев, но также нужно поднять его для всех украинских военных...

<http://www.for-ua.com/comments/2013/05/28/100048.html>

Финансовая алхимия с векселями

Главком

Обсуждение в Верховной Раде Украины трех законопроектов, посвященных введению финансовых векселей, вызвало широкий общественный резонанс, несмотря на то, что обращение векселей в Украине уже давно разрешено и урегулировано законодательно. Действует закон об обращении векселей, принятый в 2001г. Основу его составляет Женевская конвенция о вексельном обращении 1930 г., к которой Украина присоединилась.

Что сейчас предлагают нового? Предлагается ввести два новых вида векселей: финансовые банковские векселя и финансовые казначейские векселя. Порядок выдачи, обращения, погашения и взыскания по первым должен быть установлен Национальным Банком, а по вторым – Кабмином. Поскольку порядки эти не вошли в закон, то очень многое остается пока за кадром. Законопроект 2845, который уже готов ко второму чтению, содержит норму, что финансовый банковский вексель – это ценная бумага, которая устанавливает обязательство банка уплатить по этому векселю, а финансовый казначейский вексель – это ценная бумага, которая устанавливает обязательства центрального органа исполнительной власти (казначейства) уплатить по векселю.

Здесь, - внимание! - первая тонкость, устанавливается обязательство уплатить не государства Украина, а именно органа исполнительной власти.

Каковы возможные последствия?

Ключевая, 4 статья действующего закона об обращении векселей предусматривает, что в случае выдачи или передачи векселя в соответствии с договором, прекращаются денежные обязательства по этому денежному платежу, и возникают денежные обязательства по векселю. Это означает, что если казначейство вам в порядке исполнения расходов бюджета выдает финансовый вексель, то считается, что данная норма закона о бюджете выполнена, хотя денег вы так и не получили. И, если вы приняли этот вексель, то у вас есть выбор: ждать оплаты этого векселя от казначейства либо пытаться реализовать его каким-то другим образом.

Возникает ситуация, когда можно будет гарантированно все законы о бюджете выполнять на 100%, потому что достаточно будет иметь векселя для оплаты бюджетных расходов. Исчезает необходимость выпуска государственных ценных бумаг. Дефицит бюджета можно будет прямо финансировать векселями. Тогда как бы остановится рост государственного долга. Потому что векселя не будут являться обязательствами государства, они по закону – обязательства органа исполнительной власти.

Еще одним кажущимся плюсом для бюджета будет то, что по векселям не нужно будет выплачивать проценты. Это только фактическая расписка о наличии долга.

Есть еще одна тонкость: в окончательной сравнительной таблице к проекту Закона 2845 устраняется действующий запрет на погашение обязательств по ценным бумагам векселями (поправка н.д. Рыженкова, одобренная профильным Комитетом Верховной Рады). Но тогда и обязательства по финансовым векселям можно будет гасить новыми векселями.

Интересные возможности в связи с правом выпуска финансовых векселей возникают у банков. Теперь банки, в принципе, в случае финансовых трудностей, смогут рассчитаться по депозитам физических лиц векселями, не выплачивая денег.

Дело добровольное?

Сторонники этих новаций делают акцент на добровольности принятия векселей. Как ни странно, обнаружился целый хор восторженных комментаторов. Они проводят мысль о том, что векселя – это лучше чем ничего. Это странный выбор для рыночной экономики: или вы получаете векселя или не получаете ничего. Очевидно, что добровольность при таком выборе сразу же заканчивается, и начинается принуждение к принятию векселей по денежным обязательствам государства. Радоваться тому, что кто-то получит “хоть” векселя вместо денег, я бы не стал. Вот, если бы дали на выбор, чем получить платеж: векселями или деньгами, тогда бы была добровольность.

Предполагается, что векселя будут покупать банки, факторинговые компании или другие частные финансовые учреждения, но если они и будут покупать, то с немалыми дисконтами, за часть номинальной стоимости векселей. Таким образом, бизнес понесет дополнительные расходы, обслуживая за свой счет бюджетные проблемы государства.

Что делать?

О чем свидетельствует подача таких законопроектов? Это - свидетельство глубокого бюджетного кризиса, накрывшего Украину. Бюджет не выполняется ни по доходам, ни по расходам. Но эту правду мы не находим в пояснительных записках к законопроектам о финансовых векселях.

Я напомним, что бюджет 2012 г. рассчитывался исходя из роста валового продукта на 3,9%, а фактический рост был 0,2%. Поэтому бюджет не выполнен.

Что касается 2013 г., то прогноз роста валового продукта на 3,4% выполнен не будет. По компетентным оценкам международных финансовых организаций рост ВВП в Украине в 2013 году не превысит 1%. Поэтому государственный бюджет Украины в полном объеме выполнить невозможно. В создавшихся условиях правильно было бы пересмотреть макроэкономические показатели, приведя их к реальным, провести секвестр бюджета, приняв реальный бюджет, такой, расходы которого в полном объеме можно профинансировать деньгами, как это и следует из украинского законодательства.

Финансовые векселя в принципе не могут решить или даже смягчить проблемы бюджетного кризиса в Украине. Они ничем не обеспечены. Нельзя делать деньги из ничего, это сродни финансовой алхимии. Очень скоро казначейство не сможет оплачивать векселя, и тогда будет нанесен сильнейший удар по украинской финансовой системе, а также по украинскому бизнесу, производственному сектору и инвестиционному имиджу страны.

И снова коррупция?

Финансовые векселя, если они будут введены, дают простор для создания новых финансовых схем коррупционного плана.

Например, в сфере государственных закупок товаров и услуг. Если закупки оплачиваются финансовым казначейским векселем, поставщику может быть рекомендована частная финансовая компания или банк, которые выкупят вексель, например, с 30% дисконтом. Ну а казначейство оплатит вексель по номиналу. Получается замечательная система легализации и точного учета “откатов” при госзакупках, без всяких там конвертационных центров и беготни с наличкой. Прелесть и в том, что тут “откаты” с самого начала “отмыты”, поскольку не покидают сферу безналичного денежного обращения. И – самое главное – такой системе “откатов” правоохранительные органы вообще не смогут противостоять, формально здесь нет нарушений законодательства и разворовывания бюджетных средств.

Огромное коррупционное поле открывается в сфере оплаты (погашения) финансовых казначейских векселей за бюджетные деньги, особенно в сфере возврата НДС. Основной торг будет идти вокруг сроков погашения, погашения деньгами или новыми векселями и т.д.

Для собственников банков и финансовых компаний, связанных с чиновниками, возникает новый бизнес – выкуп казначейских векселей с дисконтом и последующая монетизация векселей. Вот почему законопроекты о введении финансовых векселей принимать нельзя.

<http://glavcom.ua/articles/11723.html>

Император всея Украины *From-UA*

Успешный политик и бизнесмен, миллиардер, отец четверых детей и муж красивой женщины Петр Порошенко явно недоволен жизнью

Это отчетливо ощущается по всем фотографиям, кроме постановочных.

Спрашивается, чего ему еще желать? Почему он вечно хмур и как бы обижен? А, собственно, почему "как бы"?

После удачного старта в высшем политическом свете в 1998 году Петр Порошенко довольно стремительно занял заметную позицию в украинском парламенте. "Оранжевая революция" еще больше упрочила его положение, возведя на президентский трон соратника и кума Порошенко. Порошенко был практически уверен, что благодаря своему влиянию на Ющенко, именно он, Петр Алексеевич, станет сперва премьером, а потом и четвертым президентом Украины. Через 4 года или через 8 – не важно. Он, 39-летний, готов был подождать.

Назначение в СНБО стало для Порошенко настоящим ударом. Его политические амбиции были растоптаны. Возможно, поэтому он стал так лютовать, превратив вверенное ему ведомство в полукриминальную бизнес-структуру и в "новое НКВД".

За этим ударом последовал следующий – скандальное увольнение из СНБО спустя всего полгода и уголовные дела. Несмотря на его тогдашние заявления о том, что "Порошенко есть, будет оставаться в большой политике", он на 2 года практически исчез с политического небосклона. И "всплыл" лишь в 2007-м, когда был избран председателем Совета Нацбанка. Впрочем, того уровня известности и популярности, который был у него в 2004-м, Порошенко так и не достиг. И даже назначение министром экономического развития и торговли в начале минувшего года не вернули Порошенко былую славу "одного из лидеров". Не Порошенко, а просто Пораженко какой-то...

Но амбиции-то никуда не делись. И простираются они намного дальше звания народного депутата или министерского портфеля. "Одним из первых" он уже был. А теперь мечтает стать первым. Петр Алексеевич даже дом свой в Козине задумал, если не как близнеца, то как двойняшку Вашингтонского Белого дома.

И постоянно ищет удобную стартовую площадку для президентства.

В то, что "оранжевый" Порошенко согласится занять министерское кресло в правительстве Азарова, почти никто не верил. Но что значит для Порошенко партийный окрас? Судя по политической карьере "летуна" и "попутчика" Порошенко – ровным счетом ничего не значит. Он привык пристраиваться к тем, которые "на коне". Чтобы не быть втоптаным в политическое небытие и обезопасить семейный бизнес. Поэтому он согласился. Что, впрочем, не мешает ему сегодня активно позиционировать себя как сторонника оппозиционеров и даже заявлять о себе как о возможном едином кандидате от оппозиции на выборах мэра Киева.

Но, безусловно, мэрство в столице, хотя и желанно для Порошенко по многим причинам (и политическим, и бизнесовым), не является самоцелью и пределом мечтаний. Киев для него – лишь удобная стартовая площадка. Судя по всему, Петру Алексеевичу не дает покоя пример Виталия Кличко, который именно через доверие и любовь киевлян проторил себе дорогу в большую политику. Сегодня Кличко уже политик общенационального масштаба. Более того, именно Виталий на данный момент обладает уровнем поддержки, позволяющей ему на будущих выборах президента в 2015 году одержать победу над Виктором Януковичем. Причем независимо от того, станет ли он единым кандидатом от оппозиции, или же пойдет на выборы при поддержке только "Удара".

Сплетничают, в 2010-м Порошенко предлагал себя "регионалам" в качестве технического кандидата в президенты. Вряд ли он рассчитывает каким-то чудом победить. Для него важнее было само участие, проверка возможностей и вербальная связка "Порошенко-президент". Тогда его кум Ющенко и Сергей Тигипко оказались проворнее или убедительнее, предлагая себя Януковичу. Или удобнее для "распорядителей бала". Ни президентом, ни даже кандидатом Порошенко не стал. А время идет. И если не подготовить себе благодатную почву для участия в выборах 2015 года, следующего шанса, быть может, придется ждать еще 10 лет. Порошенко к тому времени будет уже 60...

Одним словом, Порошенко для реализации его амбиций очень нужны или революция, или выборы в Киеве. На случай первого варианта он сблизился с лидерами оппозиции. В

частности, его младшую дочь Еву недавно крестил только-только вышедший из заключения Юрий Луценко.

На случай второго, то есть выборов мэра столицы, активно замеряет свои рейтинги и ведет переговоры о выдвижении своей кандидатуры.

Тот факт, что оппозиция никак не решится назвать имя единого кандидата на пост мэра Киева, свидетельствует о том, что торги не завершены. Но для Порошенко это не критично. Благодаря своей обширной бизнес-деятельности у него достаточно связей во всех политических силах. А в Киевсовете есть даже собственная фракция. Один из соучредителей целого ряда фирм Порошенко и вице-президент его "Укрпроминвеста" Игорь Кононенко прошел в Киевсовет как депутат от Блока Черновецкого. А после развала блока возглавил новую фракцию - "Инициатива".

Кстати, продажа большинства медиа-активов и намерение создать собственный проект тоже косвенно подтверждают президентские замашки Петра Алексеевича. Ради мэрства такое дело затевать умный бизнесмен уж точно не станет.

Ну, а о стилях хозяйствования Порошенко, которые он наверняка будет применять и в должности "гендиректора столицы", уже говорилось. Как он раздавал "хлебные" места не за профессионализм, а за верность (водителям, секретарям), как "наклонял" бизнесменов и судей в бытность главой СНБО – пожалуй, единственной по-настоящему руководящей должности на госслужбе за всю его карьеру, - так, вероятно, будет "хозяйствовать" и на посту мэра Киева. Ну, и земли доберет. В добавок к почти 0,5 га семейной земли в Киеве и более 38 га, которые выделялись в столице его предприятиям.

Ну, а став президентом, Порошенко наверняка захочет превратить в свою бизнес-империю всю страну.

<http://www.from-ua.com/politics/109417bb33b9d.html>

Блоги

Сергій Міщенко: «Державна Концепція розвитку аеропортів - це концепція "дерібану"»

корреспондент.net

Держконцепція Уряду про розвиток найбільших аеропортів України до 2023 року, яка з'явилася у пресі – це фактично план по передачі найбільш ласих шматків української економіки у приватні руки.

Влада взяла чіткий курс на «прихватацію» ключових аеропортів країни – "Бориспіль", "Львів", "Донецьк", "Одеса", "Харків" і "Сімферополь". Хоча, деякі з них і так вже у приватних руках

Перш ніж їх продати або віддати в оренду чи концесію планується провести передпродажну підготовку. Тобто, за 13,5 млрд. бюджетних грошей аеропорти підфарбують та відремонтують. Під час реконструкції частину грошей вкрадуть. Все це спишуть на невизначеність у законодавстві та суперечливу нормативно-правову базу.

Саме так відбувалось з реконструкцією аеропорту "Бориспіль", коли кошторис зріз на 3,7 млрд гривень, а бездарне керівництво летовища створило умови за яких пасажиропотік впав утричі.

Я двічі звертався з депутатським запитом до Рахункової палати, яка виявила зловживання при будівництві та реконструкції аеропорту «Бориспіль» аби вона надала усі матеріали перевірки, які вмістилися на 52 сторінках. .

У першій відповіді Рахункової Палати, мені повідомили, що зловживань не було виявлено. А якщо немає зловживань, то немає що подавати в прокуратуру для порушення кримінальної справи. Втім, вже в другій відповіді Рахункової Палати, яку отримав на днях,

мені повідомили, що були виявлені "певні зловживання». Але жодного слова не сказано, що матеріали передані до прокуратури. Виникає питання, чому?

Відповідно до так званої «Концепції», варто очікувати такого ж такого "талановитого" менеджменту і на інших відремонтованих аеропортах, аби задешево прибрати об'єкт у приватні руки.

Якщо влада так дбає за розвиток вітчизняної інфраструктури і намагається привабити інвесторів, нехай краще віддадуть розбиті вітчизняні дороги в концесію. За умови прозорих правил, іноземний інвестор би прийшов. А от «своїм» так званим інвесторам, дороги не потрібні, бо на них не отримаєш надприбутків. Краще отримувати "відкати" на латанні дірок і малювати законопроекти про підвищення акцизів, які будуть стікатися у бюджет і там губитися.

До речі, масштабній реконструкції найбільшого аеропорту країни "Бориспіль" рівно рік. Під цей ювілей Кабмін, очевидно, і написав Концепцію держпрограми розвитку аеропортів до 2023 року. Хоча, цей документ правильніше було б назвати Концепцією дерибану.

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/vladiborgmsg/a108203>

Інна Богословська: «Моя цель – приблизить украинскую политику к европейским стандартам»
pravda.com.ua

В ближайшие годы я буду работать на ее достижение.

С удивлением сегодня прочитала информацию на некоторых Интернет-сайтах, что я сделала какое-то заявление относительно своего будущего в политике, якобы выразив желание уйти в другую сферу. Это абсолютная неправда, основанная на чьих-то манипуляциях. Появление такой информации в СМИ еще раз подтверждает, что качество работы украинских журналистов вызывает много вопросов, и я попрошу ее не тиражировать.

У меня есть и желание, и силы работать над тем, чтобы украинская политика была другой.

Проще всего – опустить руки и сдаться. Но мой выбор другой. Всю свою жизнь я не искала легких путей, а делала то, что велит моя совесть, даже если это требовало сверхусилий. Я хочу, чтобы мои дети и внуки жили здесь, чтобы Украина по-настоящему была европейской страной. Поэтому я в политике и никаких других вариантов для себя не рассматриваю.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/bogoslovska/51a3731e31ae8/>

Телебачення і радіомовлення

У Кабміні чекають на результати домовленостей щодо використання ГТС
5 канал, Час новин

Тетяна ДАНИЛЕНКО, ведуча: У Кабміні чекають на результати домовленостей щодо використання вітчизняної газотранспортної системи - за підсумками офіційної зустрічі президентів України і Росії. Вона має відбутися в Астані 29 травня. Про це повідомив міністр енергетики і вугільної промисловості Едуард Ставицький. Оцінку української ГТС, необхідну для подальшого використання, вже закінчено, а її результати мають оприлюднити після реформування НАК "Нафтогазу", - повідомив Ставицький. Наприкінці квітня уряд запропонував Верховній Раді дозволити приватизацію НАКу, а також оренду об'єктів магістрального трубопровідного транспорту - за рішенням Кабінету міністрів.

Молодший син Мустафи Джемільова з необережності застрелив людину

Тетяна ДАНИЛЕНКО, ведуча: Молодший син народного депутата від "Батьківщини", керівника Меджлісу Мустафи Джемільова – Хайсер – з необережності застрелив людину. Про це йдеться на офіційному сайті Меджлісу. За його інформацією, трагедія сталася близько 15 години у Бахчисараї, нібито – через необмежене поводження зі зброєю. Хайсер Джемільов

вистрелив із балкона у чоловіка, який був у дворі. Зброя, як йдеться на сайті, була офіційно зареєстрована. Мустафа Джемільов на момент інциденту перебував у Сімферополі, про трагедію дізнався від старшого сина, після чого сам викликав міліцію. У Головному управлінні МВС Криму факт убивства підтвердили, однак причетність молодшого Джемільова не коментують. Більше про ситуацію знає кримська кореспондентка 5 каналу Юлія Крючкова, вона на телефонному зв'язку зі студією. Юлю, якщо ти мене чуєш, чи вдалося тобі отримати будь-які офіційні коментарі? І чи була ти на місці інциденту, що відомо про його причини?

Юлія КРЮЧКОВА, кореспондент: Так, добрий вечір. Зараз ми перебуваємо в місті Бахчисараї, ми знаходимось на вулиці, що має назву Судак, саме тут знаходяться будинки голови Меджлісу кримськотатарського народу Мустафи Джемільова та його сім'ї. В одному з цих будинків сьогодні і сталася трагедія, а саме – у будинку молодшого сина, 32-річного Хайсера Джемільова. Постріл із рушниці пролунав близько 17 години. За словами помічника голови Меджлісу Лейли Муслімової, Хайсер Джемільов чистив рушницю, і випадково вона вистрілила. Куля потрапила в голову друга сім'ї – Февзі Едемова, йому було близько 40 років, цей чоловік допомагав по господарству і саме в цей час перебував на дворі оселі, він працював на городі. Наразі це все, що відомо. У будинку працюють слідчі, і навколо нього. Родина Мустафи Джемільова із журналістами зараз не спілкується. Помічник прокоментувала це стресовим станом. Тут багато правоохоронців, і на територію осель журналістів не пускають. Студія.

Тетяна ДАНИЛЕНКО, ведуча: Дуже дякую за подробиці. Це була Юлія Крючкова із Криму з останніми подробицями інциденту у Бахчисараї, де син Мустафи Джемільова ненароком, як йдеться на сайті Меджлісу, застрелив людину.

Генпрокуратура розслідує кримінальну справу про зловживання службовим становищем посадовцями Міністерства охорони здоров'я *ICTV, Факти*

Інна ШЕВЧЕНКО, ведуча: Генпрокуратура розслідує кримінальну справу про зловживання службовим становищем посадовцями Міністерства охорони здоров'я. Ідеться про закупівлю позаторік 85 непридатних до використання інкубаторів для немовлят за фальшивими документами. На це пішло 53 мільйони гривень з держбюджету. Факту зловживання генпрокуратура підтвердила народному депутату, опозиціонеру Андрію Іванчуку. У прес-службі ГПУ нам повідомили – слідчі дії справді тривають, і така справа є. Однак про будь-які суми та підозрюваних поки мовчать.

Віктор Янукович відвідає Астану з робочим візитом

Інна ШЕВЧЕНКО, ведуча: Завтра Президент Віктор Янукович перебуватиме в Астані, де разом з главами Казахстану, Росії та Білорусі візьме участь у Вищій євразійській економічній раді. Там йтиметься і про те, чи готовий Київ стати спостерігачем при ЄврАзЕС. Україна наполягає на участі в цій організації у форматі "3+1". І вважає, що це не завадить підписанню угоди Про Асоціацію з Європейським союзом. Водночас радник Президента Андрій Гончарук заперечив, що членство в ЄврАзЕС прив'язується до надання знижок на газ. Бо переговори з питань ідуть паралельно. А напередодні у Сочі Віктор Янукович протягом 5 годин спілкувався з Президентом Росії Володимиром Путіним. І хоч офіційної інформації про результати переговорів мінімум, експерти переконані, що насамперед йшлося про газові питання, зокрема долю нашої газотранспортної системи та приєднання України до Митного союзу, як спостерігача.

Володимир ПУТІН, Президент Росії: "Нам есть о чем поговорить, я очень рад вас видеть. Спасибо, что приняли приглашения, приехали. Нашли время и в выходной день. Мне очень приятно, рад вас видеть".

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: "Конечно нам есть с вами о чем поговорить. И все вопросы, которые касаются наших двусторонних отношений, вызывают глубокий интерес и в Украине, и в России".

Київ готовий поступитися Москві контролем над магістральними газопроводами в обмін на газову знижку *Канал Business, Новини*

Кореспондент: Київ готовий поступитися Москві контролем над магістральними газопроводами в обмін на газову знижку. Про це повідомляє "Коммерсант-Україна", посилаючись на джерело, обізнане з перебігом переговорів між президентами Росії та України – Володимиром Путіним і Віктором Януковичем. За інформацією співрозмовника в Міненерго, говорилося про організацію консорціуму на базі української ГТС. При цьому джерела підкреслили, що російський гігант може отримати лише магістральні газопроводи. За словами міністра енергетики та вугільної промисловості Едуарда Ставицького, поки зарано говорити про можливість допуску будь-кого до управління газотранспортною системою України. Міністр каже: переговори ведуться, проте результатів поки що немає.

Пальне в Україні ближчим часом не дорожчатиме *ТРК "Ера", Підсумки*

Юрій ТОРОПЧИНОВ, ведучий: Пальне в Україні ближчим часом не дорожчатиме. Принаймні уряд не планує збільшувати акцизний збір на бензин та дизель. Про його перегляд раніше заявляли деякі ЗМІ. Акциз на пальне є лише одним із джерел фінансування ремонту і будівництва доріг. Додаткові кошти, вважають в Кабміні, можна було б отримати від посилення адмінвідповідальності за правопорушення під час перевезень вантажів.

Ігор ПРАСОЛОВ, міністр економічного розвитку і торгівлі України: "В Украине будет расти количество весовых, которые будут по ходу движения автомобилей взвешивать эти автомобили для того, чтобы их штрафовать. Сейчас штрафы, кстати, такие смешные. Эту ситуацию надо ужесточать для того, чтобы люди платили значительно большие штрафы и не возили грузов больше, чем это положено".

В Брюсселе снова обсуждали возможность подписания ассоциации *Интер, Подробности*

Владимир АНДРИЕВСКИЙ, ведучий: В Брюсселе на заседании комитета по вопросам иностранных дел сегодня говорили о будущем договора об ассоциации. Депутаты Европарламента обменялись мнениями с Министром иностранных дел Украины Леонидом Кожарой. Из Брюсселя передает наш корреспондент Надежда Дерманская.

Надежда ДЕРМАНСКАЯ, корреспондент: На прошлой неделе европарламентарии обсуждали перспективы подписания договора об ассоциации с представителями украинской оппозиции. А сегодня - с министром иностранных дел нашей страны. Тема та же - как Киев выполняет условия Европейского Союза, необходимые для подписания Договора. А именно - реформа судебной системы, решение проблемы избирательного правосудия и принятие евроинтеграционных законов.

Эльмар БРОК, председатель комитета по вопросам иностранных дел Европейского Парламента: "Прогресс есть. Но остаются еще вопросы в отношении избирательного правосудия, закона о выборах, дела Тимошенко, а также реформирования прокуратуры. Я надеюсь, все это будет сделано вовремя".

Леонид КОЖАРА, министр иностранных дел Украины: "Мы усиливаем нашу работу в отношении всех необходимых реформ. За последнее время нами достигнут солидный прогресс. Одной из самых сложных является реформа юридической системы".

Надежда ДЕРМАНСКАЯ, корреспондент: Работа должна быть закончена до октября. Подписание договора об ассоциации планируют в ноябре, в Вильнюсе, на саммите стран Восточного партнерства. И в таком случае Украина почувствует все преимущества зоны свободной торговли с ЕС и либерализации визового режима.

Пресс-службы президентов ничего и не сообщили *ТРК "Украина", События*

Елена КОТ, ведущая: Пресс-службы как украинского, так и российского президентов по итогам вчерашней встрече в Сочи так ничего и не сообщили. Из не официальных источников журналисты узнали, что с Владимиром Путиным Виктор Янукович говорил об украинской газотранспортной системе. И будто бы Киев в обмен на снижение цены топлива готов допустить российский Газпром к своей трубе, а еще войти в Таможенный союз, пока в статусе наблюдателя. Именно об этих перспективах Янукович уже в среду будет говорить в Астане на заседании Высшего совета Евразес. В администрации Президента связь между этими событиями опровергают.

Андрей ГОНЧАРУК, советник Президента Украины: «Ці процеси ніяким чином не пов'язані. Обидва ці процеси рухаються паралельно. І зрозуміло, що в обидва цих процесах є певні поставлені цілі, яких ми хочемо досягти».

Бюджетники та пенсіонери незабаром можуть залишитися без своїх грошей *ТВі, Сьогодні*

Наталка ЛЯТУРИНСЬКА, ведуча: Бюджетники та пенсіонери незабаром можуть залишитися без своїх грошей. У держави немає коштів на соціальні виплати. Про це заявляють депутати опозиціонери. Їхні заяви підтверджують експерти. За інформацію народного депутата від фракції «Удар», Павла Розенка, заборгованість уряду перед громадянами, зростає. І вже досягла одного мільярда гривень. Чи зможе Кабмін розрахуватися з бюджетниками і пенсіонерами, і звідки брати гроші – тему продовжить Ксенія Веркалець.

Ксенія ВЕРКАЛЕЦЬ, кореспондент: В Україні немає грошей на виплати зарплат і пенсій. Уряд шукає кошти для погашення боргів у соціальній сфері. Так, за словами заступника голови комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці, Павла Розенка, лише за два останні місяці, заборгованість перед працівниками бюджетної сфери, зросла до мільярда гривень.

Павло РОЗЕНКО, народний депутат, фракція «Удар»: «Якщо в попередніх роках у нас кризові явища із виплатою заробітної плати спостерігалось наприкінці кожного року, то 2013 рік охарактеризувався тим, що фактично, проблеми з казначейськими платежами почалися вже з початку цього року, і тривають до цього часу».

Ксенія ВЕРКАЛЕЦЬ, кореспондент: І хоча частина боргу міністру соціальної політики залишилось у спадок від попередників, чималу заборгованість відомство Королівської накопичило вже після її призначення. Поки що ми чекаємо відповідь на запит до Міністерства соціальної політики про реальний стан справ з виплатою заробітної плати. Утім експерти вважають, що критична ситуація в українській економіці – головна причина зростання заборгованості із соціальних виплат. На думку Андрія Новака, Україна не зможе вирішити ситуації без зовнішньої допомоги. Чи то з Європи і США, чи то з Росії.

Андрій НОВАК, голова комітету економістів України: «На сьогодні українська економіка знаходиться під потрійним ударом. Перше, це є дуже реальна небезпека дефолту державного бюджету. Друга – це є дуже реальна небезпека девальвації гривні. І третє – вже небезпека, яка вже здійснюється – це є соціальний колапс. Тобто, колапс соціальних виплат з державного бюджету».

Ксенія ВЕРКАЛЕЦЬ, кореспондент: Натомість міністр економічного розвитку і торгівлі, Ігор Прасолов бачить позитивні зрушення в українській економіці. Оптимізм міністра не поділяють експерти. Непрямою ознакою того, що колапс в економіці насувається, свідчить те, що уряд намагається протягнути через парламент законопроект щодо фінансових векселів. Таким чином влада збільшує борги, та намагається відтягнути питання соціальних виплат на 2014-2015 роки.

Ірина Геращенко: «Президент і прем'єр роблять вигляд, ніби 18 травня нічого не відбулося»

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гості «Вашої Свободи»: Ірина Геращенко, народний депутат від УДАРу; Вікторія Кіріна, член групи захисту потерпілих журналістів адвокатського об'єднання «Аверлекс»

Віталій Портников: Чи буде розслідування побиття журналістів під час опозиційного мітингу справедливим? Верховна Рада України створила ТСК. Зараз іде розслідування обставин цієї ситуації.

Пані Геращенко, ТСК, на яку навіть була змушена влада погодитися, чи можна вважати, що вона якось може підмінити собою слідство, яке проводять правоохоронні органи, дійти до якихось інших висновків? Чи це, швидше, символічна діяльність?

Ірина Геращенко: Дуже важливо, що ця комісія опікуватиметься не лише справою 18 травня, а й іншими фактами тиску на журналістів та перешкоджання журналістській діяльності. Буквально цієї суботи трапився так само ганебний випадок у Броварах, коли так само люди тієї ж самої «бик-команди», яких уже називають, напали на журналіста, побили його на очах у громадськості, у правоохоронних органів.

Ми маємо ще приблизно 10, мені здається, фактів за останніх два роки побиття, тиску на журналістів, у тому числі під час офіційних заходів, коли охорона перешкоджала журналістській діяльності. І ці всі факти будуть досліджуватися нашою ТСК.

Але ключовими будуть, звичайно, події 18 травня, тому що це була квінтесенція того, що відбувається сьогодні у стосунках влади і журналістики, коли на очах у суспільства, у правоохоронних органів «бик-команда» може собі дозволяти просто лупасити журналістів. А потім ми маємо ще й такі коментарі: та її не вбили, та її не забрали в реанімацію.

– Дякуємо!

Ірина Геращенко: Так. Про що скандал взагалі?

І, власне, ми вважаємо, що робота ТСК – це, по-перше, дослідити ці факти, по-друге, оприлюднити їх, по-третє, привертати до них публічну увагу і пояснити суспільству, що якщо так можна чинити з журналістами, тими людьми, які є публічними, які можуть на свій захист запросити своїх колег, які насправді є головним передавачем думки влади до суспільства, як тоді можна чинити з простими людьми, які не мають таких важелів захисту, а також, звичайно, передати весь фактаж, який ми зберемо, правоохоронцям, будемо вимагати, щоб усі ці факти не просто були розслідувані і доведені до суду, а щоб винні і не тільки самі ці хулігани, які били журналістів, а й замовники понесли відповідне покарання.

Остання фраза. Я хочу сказати, що за останні роки не було жодного випадку, коли за 171 статтею, а це саме є перешкоджання журналістській діяльності, хоч хтось поніс покарання, хоч когось було притягнуто до кримінальної відповідальності. І це, звичайно, так само є абсолютно ганебним випадком.

Також наша комісія вимагатиме, щоб влада, зокрема президент України, прем'єр-міністр України, уряд України, Верховна Рада України дали офіційну оцінку цим фактам. Тому що поки що ці структури, окрім Верховної Ради, мовчать і роблять вигляд, що нічого не відбулося.

– Пані Кіріна, що все ж таки важливіше: парламентське розслідування чи реальний судовий процес?

Вікторія Кіріна: Я б не ставила так питання, що важливіше, а що не важливіше. Я вважаю, що має бути взаємодія між цими двома напрямками розслідування.

Я погоджуюся з тією думкою, що відсутність належного реагування на такі випадки, протиправного перешкоджання журналістській діяльності є небезпечними не лише у кожному окремому випадку, вони є небезпечними для свободи слова як одного з принципів демократичної держави загалом.

Тому у даному випадку саме адекватне і справедливе розслідування та притягнення усіх винних осіб до відповідальності є важливою гарантією для забезпечення нормальної діяльності журналістів у країні загалом. Тому в даному випадку ці обидва розслідування мають здійснюватися паралельно, належним чином, зі вжиттям усіх можливих заходів для того, щоб дійсно встановити всі обставини даної справи, щоб усі винні особи були притягнені до відповідальності.

– Пані Геращенко, я хочу Вас приватно запитати. Ви бачили відеозвернення цього хлопця Тітушка?

Ірина Геращенко: Бачила.

– Він схожий на середньостатистичного українського хлопця, не на якогось спеціально загартованого бойовика – такого можна зустріти на кожній київській чи...?

Ірина Геращенко: Тим більше, насправді дуже не хотілося б, щоб саме Тітушко виявився «стрілочником». Він має понести покарання тільки тому, що в 20 років молода людина повинна мати не лише м'язи, але й мізки. Про це мають пам'ятати українські хлопці.

Але, очевидно, найбільше покарання мають понести ті, хто зловживає цією ситуацією, що сьогодні в маленьких провінційних містечках, навіть у Київській області, начебто у центральній, ці хлопці не мають собі застосування.

– Я про це й кажу. Там була яка сума? 250 гривень. Так?

Ірина Геращенко: Так. У цьому контексті є надзвичайно важливим таке звернення Віталія Кличка – людини, яка для дуже багатьох хлопців, котрі дуже серйозно займаються спортом, все-таки, мені здається, є авторитетом, просто пам'ятати про те, що потрібно розмежовувати своє бажання досягти успіху у спорті і стати кимось з оцим бажанням бездумно, не думаючи, йти виконувати якісь там вимоги старших, у тому числі й нападаючи на мирних людей.

Я хочу сказати, що наша партія і надалі буде всіляко закликати молодих людей пам'ятати, що не варто так ризикувати своєю репутацією, своїм ім'ям, тому що це може призвести до таких от дійсно дій.

Очевидно, що цей хлопець, коли йшов на чергову, я так собі розумію, для себе історію, чергову пригоду, тому що вже журналісти знають про це, правоохоронці поки що не знають, але ця банда приймала участь не в одному подібному заході. Не лише в охороні мітингів, тому що це дійсно можна було б ще списати на якусь сезонну роботу, а в рейдерських захопленнях, у нападах на будинок нещасної київської вчительки. І ми будемо привертати увагу до того, що, молоді люди, не варто так в свою репутацію ризикувати.

І, звичайно, треба все робити для того, щоб змінювати цю владу, яка, власне, про своїх дітей дбає, вона їх захищає від участі у будь-яких конфліктних історіях, а про українських дітей загалом, які мають бути теж дітьми влади, вона не дбає. Бачите, як легко ці діти стають таким «гарматним м'ясом», м'яко кажучи, яке посилається для провокацій. І, очевидно, цьому хлопцю, мабуть, щось там пообіцяли, що, якщо ти виступиш, станеш «зіркою» інтернету, телебачення, нічого з тобою не буде, ще якийсь умовний термін буде. Але це створить прецедент для інших таких хлопців: мовляв, не бійтеся, не бійтеся – вас захистять оці «братки», які вас туди ведуть.

Ми хочемо все-таки говорити, це і робота ТСК, що потрібно змінювати ситуацію в країні у головах людей.

– Але ж це робота ТСК знайти організаторів.

Ірина Геращенко: Ми політики, ми не слідчі, ми не «шерлоки холмси». Наша робота – це все-таки розставляти тут правильно політичні акценти, Віталію. Тому що ми маємо говорити про те що, дорогі молоді люди, якщо ви хочете щось змінити у цій країні, щоб у вас була не разова робота у 250 гривень на якомусь дивному мітингу, де ви слів таких не знаєте... Щоб у цього Тітушка запитати, кого він вважає опозицією, я думаю, що він мало розбирається в українській політиці.

– Пані Геращенко, так, як він розбирається в українській політиці, розбирається практично увесь народ. 75% чи 80%, які тут живуть, живуть зараз у такій бідності, що їм не до влади і не до опозиції. Тому я дуже побоююся, що ці 250 гривень як інтерес (це можна у пані Вікторії запитати – вона не є депутатом) ближче до звичайної людини, ніж цей, умовно кажучи, «клуб» депутатів і журналістів.

Тобто, з одного боку виявляються успішні люди з опозиції, з «регіонів», з журналістів (от ми з Вами тут сидимо), а з іншого боку опиняються всі ці люди, які просто потерпають. І будь-які моральні кордони для них уже перейдені, для багатьох.

Ірина Геращенко: Очевидно, що ми маємо апелювати до суспільства, що на місці Олі Снігарчук могли опинитися мама, тато, донька, син будь-кого з цих простих, пересічних українців. І тільки, усвідомлюючи те, що сьогодні влада працює настільки нерозумно, що вкотре експлуатує теми розколу суспільства, от у цьому розколі суспільства може стати жертвою будь-яка людина, будь-який українець.

Дійсно, правильно говорять сьогодні, виступаючи у Верховній Раді, політики, що б'ють не по «корочці», а б'ють по обличчю. І цим обличчям, по якому заїхала б ось ця банда, могло бути обличчя з пересічних українців. Ми разом маємо це зупинити.

Вікторія Кіріна: З приводу бажання отримання швидкої вигоди у розмірі цього разу 250 гривень, воно також поєднується практично з цілковитою упевненістю щодо можливості уникнення відповідальності.

– І це нормально для країни, в якій немає майже судової системи.

Вікторія Кіріна: Це абсолютно ненормально. І випадки якраз розслідування таких інцидентів, таких справ і мають підкреслювати й показувати, що такі випадки не мають бути у нормальній країні, яка пропагує засади демократії, залишатися без будь-якого реагування і без належного розслідування.

Ірина Геращенко: Вибачте, якщо сьогодні на цей безпрецедентний випадок відреагувала Єврокомісія словами єврокомісарів, якщо це все відбувається напередодні, я все ж таки сподіваюся, підписання угоди про асоціацію, мовчання президента, реакція прем'єра у вигляді вигнання з уряду журналістів, які просто у даному випадку продемонстрували високий рівень журналістської солідарності, це ганьба. Ми маємо так само, як політики, вимагати реакції на це.

Дозвольте ще одну політичну квінтесенцію цієї історії. Мені здається, що влада сама не очікувала, що жертвою цього «бик-параду», вибачте, стане журналіст. Вона думали, що просто...

– Що це буде якась провокація проти пересічної людини.

Ірина Геращенко: Так. Для того, щоб далі знов-таки продовжувати оцю свою розкольницьку тему, що там є фашисти, є антифашисти. Вибачте, будь ласка, 9 травня ми святкували річницю перемоги над фашистськими загарбниками. Звідки за тиждень взяли фашисти?

Друге питання. Якщо у нас в Україні панують якісь фашистські організації, а де голова СБУ, де генпрокурор, де тоді спеціальне засідання РНБО, де мають бути почуті ці фашистські організації і понести покарання ті, хто допустив до їхньої роботи в Україні? Або мають понести відповідальність фантазери з Партії регіонів, які про це говорять.

І ще одна така фантазія, що начебто на мітингу опозиції мало прозвучати ім'я єдиного кандидата у президенти. І тому цей мітинг не вдавсь. Та це взагалі фантазія.

– Це інша історія.

Ірина Геращенко: Абсолютно! Я хочу сказати, що про мітинг 18 травня опозиція заявила у березні. Ми говорили про те, що...

– Пані Геращенко, я Вам чесно скажу, якщо б не побиття журналістки, то про цей мітинг уже сьогодні, через тиждень, уже ніхто б взагалі не згадував, що він був. Давайте будемо теж чесними.

Ірина Геращенко: Так насправді завдання опозиції було... Ми ж не збиралися...

– Це не дорікання. Це просто констатація.

Ірина Геращенко: Звичайно.

Мені здається, що наша влада завжди робить якісь дурні кроки. Мені знову ж таки це нагадує про знамениту поїздку «НУ» у 2003 році до Донецька, де мав відбутися звичайний собі з'їзд. Якби там знову не оце: «фашизм», «антифашизм», то ніхто б і не чув про той з'їзд.

Але 18 травня на День Європи, коли опозиція планувала просто заявити наші гасла про те, що ми будемо відстоювати попри все європейську інтеграцію і вимагати підписання угоди, зробити таку провокацію.

А що стосується єдиного кандидата – це дуже важливо. Я хочу сказати, що...

– Це авторитарна особистість.

Ірина Геращенко: У 2015 році будуть кандидат від клану і кандидат від народу України. І хто стане цим кандидатом від народу України, визначиться з часом.

– А не буде так, як було свого часу, що кандидати взагалі, здається, один від клану, а інший від народу, а потім виявляється, що обидва від кланів?

Ірина Геращенко: Мені здається, що сьогодні український народ отримав таку протитруту взагалі від цих історій. І тому й має саме український народ визначити, хто буде цим кандидатом від народу. А для цього сьогодні мають подивитися, як діють політики в опозиції. На це є час. І тому дуже хотілося б, щоб представники влади не спекулювали на тому, чого й не мало відбутися 18 травня.

Вікторія Кіріна: Як Ви сказали, пане Віталію, якби не побиття журналістів, то на сьогодні про даний мітинг уже ніхто не згадав би – я хотіла б у контексті цього питання повернутися безпосередньо до самого розслідування. Зокрема одне з найбільш проблемних питань – це продовження ефективного й активного розслідування даного інциденту після того, як трохи вщухне увага суспільства, увага ЗМІ до самої події, коли ці події не будуть так активно висвітлюватися у ЗМІ.

У даному випадку наше адвокатське об'єднання зі свого боку буде вживати всіх необхідних заходів для того, щоб досудове розслідування, яке проводиться правоохоронними органами, здійснювалося належним чином, щоб проводилися всі необхідні слідчі дії для того, щоб усе ж таки відновити справедливість у даній справі, встановити всіх винних осіб, які або сприяли вчиненню даного правопорушення, або, принаймні, своєю бездіяльністю не намагалися йому зашкодити.

І у свою чергу ми так само розраховуємо на те, що слідча комісія в рамках проведення даної перевірки так само вживатиме всіх належних заходів для того, щоб у співпраці все ж таки встановити справедливість у даній справі і розкрити всі аспекти, всі обставини даної справи і після того, як увага суспільства, як я вже казала, дещо вщухне до цієї події.

– Повертаючись до думки пані Геращенко, яка казала, що це була провокація, запланована для того, щоб влаштувати просто побиття, і якщо б не побиття журналістки, то, можливо, воно так і сталося б. А от звичайна ж людина не може, на жаль, розраховувати на такий резонанс. От у чому проблема!

Ну, побилися учасники мітингу. Ми бачили, що такі спроби мітингу між представниками опозиційних сил ВО «Свобода» і цими ж людьми були попередньо. І тільки, я сказав би, обережність народних депутатів, які їх розтягнули, не спричинила справжню, реальну бійку між реальними опозиціонерами і реальними ось цими «охоронниками». На це розраховувалося.

Але ж може «під роздачу», так би мовити, потрапити звичайнісінька людина, яка прийшла собі на мітинг. До речі, або на той, або на той – не має значення.

Ірина Геращенко: Або просто проходила повз.

– Так. І що цій людині робити? Вона ж не дочекається депутатської комісії, групи захисту, журналістських акцій у Кабміні. Це теж проблема «клубу» і закону. І закону, звичайно.

Вікторія Кіріна: Тут аспект висвітлення даної події у ЗМІ, дійсно, є проблемним. Але в той же час будь-яка особа має право звернутися до правоохоронних органів з відповідною

заявою, яка, відповідно до вимог нового КПК України, впродовж однієї доби має бути внесена до єдиного реєстру досудових розслідувань, по ній так само має бути проведене досудове розслідування.

Тому в даному випадку доцільно говорити лише про висвітлення даної події у ЗМІ, але не про неможливість звернення до правоохоронних органів за своїм захистом.

– ЗМІ досить серйозно висвітлювали те, що було з палатками, які намагалася встановити «Спільна справа», і як поведився «Беркут». Він поведився не краще, а я сказав би, що гірше, за цього Тітушка, з людьми. Можуть сказати, що там виконувався закон. Але закон теж можна виконувати у різний спосіб.

Ірина Геращенко: Так. Можна обережно запросити: зайдіть у палатку. А можна...

– Так. Я згадав, як це було у Москві (я взагалі вважаю, що це такий російський сценарій), коли Удальцов під час мітингу на Пушкінській площі (я був свідком там і там фактично) намагався поставити палатки, і як людей спеціально заганяли у підземний перехід міліціонери, щоб їх там побити, спеціально зробити пастку, щоб вони не могли піти.

І тут відбулося те ж саме. Людей практично заганяли у пастку представники правоохоронних органів, щоб показати, що ніяких палаток більше у цій країні на площах не буде.

І на це немає такої депутатської реакції, і немає такої журналістської реакції.

Ірина Геращенко: Ви праві у тому, що одна ще з ключових цілей такого тиску і шантажу – це показати, залякати людей, що сидить вдома, будь ласка, на мітинги нехай ходять жменька невеличка опозиціонерів, і нехай вони там між собою з'ясовують стосунки, не потрібно ні вам, ні вашим дітям нікуди виходити. І питання дійсно подолання цього страху, те, про що Ви говорите, це є питання не лише заклику політиків «Не бійтеся!», але й питання адекватного захисту кожної людини, права якої були порушені під час подібних мітингів.

І я тут це сприймаю, як Вашу справедливую критику, що депутати не належним чином поки що відреагували на ту ганьбу, яка відбулася з наметами «Спільної справи». І ми обов'язково від партії УДАР спрямуємо так само низку депутатських запитів до всіх тих структур, які брали участь в неадекватному абсолютно згортанні цього наметового містечка.

І я дякую Вам, що Ви загострюєте на цьому увагу суспільства.

Вікторія Кіріна: У контексті цього питання можемо знову ж таки повернутися до питання журналістської діяльності. У даному випадку, якщо трапилося побиття пересічних громадян, які не є представниками ЗМІ, саме журналісти, які здійснювали документування і записи за допомогою технічних засобів такого мітингу або такого масового заходу, саме ці матеріали в подальшому такою особою можуть бути використані.

Але знову ж таки, якщо журналісти в нас не будуть впевнені у своїй безпеці і в наявності адекватних засобів реагування на такі випадки порушення їхніх прав, то у свою чергу журналісти можуть уникати таких масових заходів. А якщо у нас не буде висвітлення саме журналістами, ЗМІ таких діянь та загалом масових заходів, то у нас не буде журналістики як такої.

Ірина Геращенко: Залишиться «паркетна». От на «паркетній» ти знаєш, що тебе, принаймні, не віддубасять.

– Я сказав би, що ми дуже близько вже до цього кордону підійшли.

Ірина Геращенко: Теж правда.

– Тому що, якщо акції протесту теж влаштовуються «на паркеті» у нас в Кабміні, то це теж багато про що говорить.

Ірина Геращенко: Але це був надзвичайно символічний жест солідарності українських репортерів. Мені здається, що це дуже сильний крок. Тому що він, по-перше, змусив усвідомити владу, що не вийде у них не реагувати на це, а по-друге, позадкувати – журналістам таки залишили акредитацію. А якби не залишили, то я вас запевняю, що там три опозиційні фракції у повному складі подали б позов до Кабміну.

– Вас самих виганяють із засідання. І нічого.

Ірина Геращенко: Ми позиваємося до уряду. Але я хочу сказати, що уряду, на жаль, начхати на думку суспільства. Але для того ж Заходу факт вигнання журналіста із засідання уряду – це щось за межею добра і зла. І тому так чи інакше, можливо, все-таки оцей страх, що щодня і щодня створюються якісь помилки начебто спеціально, щоб угода не була підписана, змусили Азарова взяти задній хід і таки залишити акредитацію журналістам.

– Пані Кіріна, а Вам не здається дивним, що влада до закону ставиться, як до певного інструменту, який можна застосовувати, а можна не застосовувати?

З цією ж самою акредитацією. Всі ж сказали, що не можна просто «за начальственным окриком», так би мовити, позбавляти людей акредитації. Але це прозвучало. Цей, я сказав би, виплеск емоцій ми бачили. І тільки така серйозна професійна солідарність примусила прем'єр-міністра якось інакше себе почати поводитися. А, може, йому сказали десь нагорі, що не варто було так. Не знаємо результатів.

Вікторія Кіріна: Можемо це питання більше розглядати у контексті можливості чи неможливості висловлювання більш емоційних, ніж розпорядчих певних гасел. Оскільки в даному випадку не йшлося про розпорядження позбавити журналістів акредитації, а більше як висловлення власної думки, напевне.

Ірина Геращенко: Ні.

– Ні-ні-ні. Було сказано: позбавити акредитації.

Ірина Геращенко: Вони були позбавлені вже цього ж вечора акредитації.

– Коли голова уряду щось наказує.

Ірина Геращенко: І керівник його прес-центру сказав, що так, такі розпорядження урядом видані. Але наступного ранку все ж таки відступили і запросили цих журналістів в уряд.

Мені здається, що це тільки усвідомлення того, можливо, комусь там розумному прийшло в голову, що наступні журналісти, які прийдуть на місце цих, позбавлених акредитації, також прийдуть із політичними гаслами. Тому що це вже не справа захисту прізвищ, це справа захисту права на професію.

– Коли говорять про ці емоційні реакції, я завжди згадую такий твір, є знаменитий, Райнера Марії Рільке, де показаний молодий монарх, який сидить на троні і має підписати смертний вирок. Він сидить і його не підписує. А всі думають, в якому він емоційному...

Ірина Геращенко: Покарати чи помилувати?

– Так. У такому емоційному тяжкому стані він перебуває. А він просто сидить собі і рахує до 20.

Мені здається, що емоційність наших політиків з того самого тіста.

Вікторія Кіріна: У даному випадку у нас є чинне законодавство, в якому прописані підстави для акредитації, порядок...

– Звичайно. І це все було порушено.

Вікторія Кіріна: ...право на оскарження даних рішень. Тому в такому випадку треба звертатися виключно до процесуальних порядків і здійснювати відповідне реагування у процесуальному порядку.

Ірина Геращенко: Знаєте, очевидно, що політики, як і будь-яка проста людина, мають право на емоції. Але інше питання: наскільки вони мають право на емоції? Чомусь наші політики дуже часто про це забувають і забувають про те, що це та сфера...

– У нас політики плачуть на телевізійному екрані. Плачуть! Ми перейшли вже у зовсім іншу площину емоцій.

Ірина Геращенко: Мені здається, що все-таки плакати на телевізійному... Питання: над чим ти плачеш? Іноді не гріх плакати. А коли перетворювати на такий дешевий спектакль серйозні речі – оце питання.

Політикам ніколи не варто плутати особисте і професійне. Прем'єр-міністр виганяв не зі свого ж будинку журналістів. Це приміщення уряду, колегіальний орган. І тут у нас відбувається плутанина дуже часто в головах. Бюджет плутають зі власним гаманцем. Уряд плутають зі власним будинком, куди можна когось запросити, а когось вигнати. І це відбувається. Проблема.

І мені здається, що дуже важливо, щоб журналісти в першу чергу, опозиція, так само і все суспільство якимось нагадували б час від часу нашій владі, що то не варто плутати власні кишені з державним бюджетом, уряд, адміністрацію президента і Верховну Раду зі власною дачею. Ні, це тимчасове. І тоді якимось хтось, може, прийде до тям швидше.

– Сподівається на такий оптимістичний прогноз?

Вікторія Кіріна: Ну, хотілося б сподіватися. Хоча б, скажімо так, через певний час ми все ж таки досягнемо бажаного результату для нашої країни і запанує у нас демократія.

– Будемо сподіватися, що ось ця ситуація ганебна з моїми колегами під час опозиційного мітингу допоможе, принаймні, оговтатися, хоча б частині українського політичного спектру.